

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ȚI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălăutate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

ANULŪ XLIX.

N^o 35.

Joi, 13 (25) Februarie.

1886.

In copulă numărului penultimă al „Gazetei“ în loc de Nr. 38 este a se corege Nr. 33.

BrașovŪ 12 Februarie 1886.

Lunea viitoare espiră armistițiul încheiat între Sârbia și Bulgaria și nimic nu s'a făcut pentru asigurarea păcii. Ba acum se constată, că nici măcar peste articolul 2 din tratatul de pace n'au putut trece delegații întruniți în conferința din Bucuresci, cum se dicea mai înainte.

Așader până acum încă numai articolul primu s'a primit, care cuprinde următoarele cuvinte: „De aici înainte va fi pace și amicitie între regatul Sârbiei și principatul Bulgariei.“*) Articolul al doilea vorbește despre amnestia. Sârbii cer ca Bulgarii să amnestieze pe toți Sârbii din Bulgaria, cari în timpul războiului au luptat alături cu conaționalii lor, er Sârbii în schimb voru amnestia pe Bulgarii din Sârbia, cari au comis același păcat luptându alături cu armata bulgară. Nu pôte fi nimic mai just decât această cerere, cu toate acestea nici acestu articol încă nu s'a primit.

Cea mai caracteristică aparițiune în cursul îndelungatelor tractări de pace este, că nu se vorbește atât de ceea ce voiesce Sârbia și Bulgaria câtu mai mult de ceea ce au de gându său n'au de gându marile puteri. Dacă Sârbii și Bulgarii sunt înțeleși asupra vreunui punctu, nu sunt înțelese puterile și dacă puterile sunt înțelese se facă câte o notă colectivă nu sunt înțeleși Sârbii și Bulgarii, ba nici Grecii? Așa mergu lucrurile și de și și Dumnezeu scie când o să iasă odată din acestu cercu vișos.

Intręga acțiune a marilor puteri pare a se învęrti în momentele de față împrejurul cestiunii Rumeliei orientale, precum și a cestiunii grece, care stă în legătură cu ea. De Bulgaria și de Sârbia înșiși diplomații puterilor par a se interesa adu mai puțin.

Cātu pentru cea dinteu cestiune, ea s'a rezolvat deja, precum scim, între Turcia și Bulgaria și acum e vorba ca și marile puteri să primescă arangiamentul turco-bulgar. În privința acęsta, scirile sunt tocmai așa de contradicțore ca în toate celelalte privințe. Inteu se dicea, că Rusia se opune convenției din întrebare, mai târziu s'a șis că guvernul rusu primesce arangiamentul turco-bulgar, decât se va delatură dintr'insul punctul privitor la ajutorul militar ce ar trebui să îl dea Bulgaria Turciei în casu de războiu. Acum se dice erăși că Rusia nu primesce arangiamentul, decâtu numai cu mari modificări. Se mai adauge, că cabinetul britanic ar stăru tare pe lângă Pörtă, ca să cedeze pretensiunilor rusești, ca nu cumva să se paralizeze întręga convenția prin opozițiunea Rusiei.

Totu cabinetul Gladstone, se vorbește, ar stăru și pe lângă guvernul grecesc, ca să schimbă politica în favorul păcii. Vędurăm din telegrama de ieri, că iritațiune a produsu fama despre aceste stăruințe în senu poporului grecesc; vędurăm, că minitru-președinte Delyanis a declarat deputațiunei meetingului naționalu din Atena, că guvernul regelui Georgios continuă pregătirile de războiu și că nu-și va schimba politica. Vedem totodată că și prințul Bulgariei continuă bărbătesce cu pregătirile de războiu și că rămâne în Filipopolu, numai ca să pôt mobiliza și organiza mai cu succes și mai curęndu armata în Rumelia.

La toate scirile acestea, le pune vęrtu îns scirea ce o primim astăzi din Atena, că admiralul flotei rusești a șis sănătate bună colegului său englesu din Suda-Bai și a plecatu

*) Il y aura désormais paix e amitié entre le royaume de Serbie et la principauté de Bulgarie.

spre Pireu, sub cuvęntu că instrucțiunile lui nu se potrivesc cu instrucțiunile admiralului englesu. Care va să dice Rusia nu este de acord cu Anglia și sprijinesce pregătirile de războiu ale Greciei, pe când cabinetul englesu se vede constrinsu a declara, că n'are nici o speranță de a le pute paraliza în momentul de față, deorece Sultanul nu s'ar îndupleca a face o nouă cesiune de teritoriu în favoarea Greciei.

Ce o să iasă din acęstă încurcătură pôte că nici chiar ministrii conducători ai marilor puteri nu potu prevedea cu siguranță. În asemenea împrejurări însă trebuie să facă o impresiune curiosă scirea, ce ni se telegratează dela Bucuresci, că delegatul Serbiei Miatovici ar fi declarat, că pacea se va încheia în zilele mai de apröpe.

De sigur că nu a fost de prisos, ca să se adauge la acęstă scire, că corpul diplomaticu n'a vrut să credă în adevęrul acęstei declarații. Voru fi sciindu foarte bine trimișii marilor puteri de ce se indoesc. Ca mâne o se auđim că cu totă bunăvoința Serbiei de a încheia pace, nu s'a putut face nimica, pôte pentru că delegatul Bulgariei nu va fi primit încă toate instrucțiunile de lipsă.

Să mai așteptăm însă câteva zile, căci doră doră se va face puțină lumină și vomu pute să distingem măcaru primul stadiu al desnodământului evenimentelor din peninsula balcanică.

Politica orientală a monarhiei Austro-Ungare a fostu tocmai acum obiectul unei discuțiuni infocate în dieta din Pesta. Sęciulu Gabriel Ugron ia la refec pe d-lu Tisza, pentru că veđi Dóme a suferit ca din alianța celor doi împęrați să se facă o alianță de trei împęrați, și-lu mustră, că nu scie să asculte decât de porunci d-lui Bismarck și ale d-lui Kalnoky.

D-lu Tisza răspunse, că elu nu pôte face politică esteriöră, decâtu numai în înțelegere cu d-lu Kalnoky și, respingęndu insinuațiunea, după care monarhia noastră ar fi încheiatu un pactu cu Rusia pentru împărțirea peninsulei balcanice, asigură că toate puterile europene sunt conduse de intențiuni pacifice.

Nu-i vorbă voru fi avęndu puterile asemenea intențiuni, dęr întrebarea este decât le potu realiza.

Din camera ungară.

In ședința dela 22 Febr. a camerei s'a discutat integul proiectu de lege asupra bugetului pentru 1886. Hegedüs Sándor ca raportor recomandă cu căldură ca să se primescă bugetul. Olay Szilárd a vorbitu mai pe largu despre neajunsurile în justiția, declarand că n'are încredere în guvern. Nu primesce proiectul. Ugron Gábor voesce a vorbi despre politica esternă. Desvoltă indiferența guvernului față de afacerile esterne; amintesce convenirea din Kremier a celor trei împęrați și dice, că nimeni n'a reprezentat la cea întâlnire interesele Ungariei. D-lu primu-ministru seu că a desconsiderat acea întâlnire, seu că elu însuși a fostu desconsiderat. A desvoltat alianța celor trei puteri și a desaprobatu alianța cu Rusia. In Orientu Ungaria n'are nici unu respectu pentru că totdeuna numai protegiați Rusiei învingu. Politica guvernului trebuie să țintesca a contrabalanta influința Rusiei în Balcani. Dęr fiindcă acestu scopu nu se pôte ajunge sub alianța celor trei puteri, trebuie dęr ca Austro-Ungaria să se desfacă de alianța cu Rusia. Vorbesce apoi despre cestiunea bulgară și desaprobat misiunea personală a Rumeliei cu Bulgaria, dicęndu, că Ungaria este încungurată de țerișore inimice, și că Austro-Ungaria n'are nici o influință în Balcani, oratorul ar voi, ca în Balcani să se formeze micu state independente. In sfęrsit se întorce la politica internă și dice, că sub guvernul actualu Ungaria s'a ruinat materialcesce și moralcesce. Din cauzele enumerate nu primesce proiectul. (Aprobări viue.)

Apponyi declară, că nu se increde în politica gu-

vernului și nu primesce proiectul. În privința politice esterne e de o părere cu Ugron și crede, că cu elu e totă țera. Mulți susțin, că guvernul actualu este tare. E dreptu, națiunea însă nu e tare. (Aprobări viue). Critică spiritul guvernului și se provocă la vestitul paragrafu 54, privitor la ingerința șpanilor în justiția, care șu astăzi este mortu, dovedesce însă în destul tendința guvernului.

Tisza face observări la vorbirile lui Apponyi și Ugron. Vorbindu despre politica esternă, dice că e ușor lui Ugron, elu pôte să vorbească liberu. Vorbele lui nu voru face nici războiu, nici alianță, ce vorbesce însă unu ministru maghiaru, sböră departe și se comentază. Mai departe dice, că dela regele Mathia, Ungaria n'a avutu atata influință, ca în zilele de acum. Susține că în Kremier nu s'au pertractat cestiuni esterne, astfelu dęr n'a avutu de ce să fiă și elu acolo. Mai departe dice, că alianța celor trei puteri stărucesce cu totu dinadinsul pentru pace, și sperază, că va fi pace în Balcani. Rógă camera ca să primescă proiectul de lege. (Aprobări în drępta). Helfy Ignatz într'o vorbire mai lungă desvoltă stările esterne, face observări asupra atitudinii Ungariei față cu cestiunile esterne, critică politica financiară a Ungariei și nu primesce proiectul de lege. Au mai vorbitu Orbán, Pulszky și Ošanady contra proiectului. Proiectul de lege se pune la votu și se primesce cu majoritatea voturilor.

SCRILE ȚILEI.

E vorba să se țină în Pesta la 25 Februarie o conferință a orașelor cu magistratu regulat, cu scopu d'a-și exprima orașele dorința lor față cu proiectul de lege asupra municipielor. Din 118 orașe, 30 voru lua parte, 18 au declarat, că deși nemulțamite cu proiectul de lege, nu voru trimite reprezentanți; celelalte orașe tacu asupra acęstei cestiuni.

—x—

»Kolosvári Közlöny« aduce scirea, că »Kulturegyletiștii« au făcutu o cerere, ca cu ocaziunea „imposantului balu în favorul „Kulturegyletului,“ ce se va da în Pesta, sub patronagiul aristocrației ardelene, să se scadă cu 50 percente prețulu biletelor căilor ferate din Ungaria, ca să se prezenteze »toți adevęrații fii ai Ungariei la acelu balu, în favorul epocalei reuniuni din seculul civilizațiunei.« — Păcatu că n'au propus »Kulturegyletiștii« să se dea și câte unu aconto de 50 fl. banu de buzunar din fondul »Kulturegyletului,“ căci acum pe la finea carnevalului, nu scim ęu, de unde voru mai cheltui »patrioții« ca să męrgă în masse la balul »epocalu.«

—x—

In urma unei telegrame a poliției din Sighișoră, e urmăritu pentru omor și furtu Ludwig Molnar, în etate de 24 de ani, calfa de țesătoru din Remetea. Are pęru negru, față ovală, ochi suri, pörtă pălăria neagră, manta sură, pantalon galbeni cu dungu negre, vorbește gângavu.

—x—

In Careii mari mai alaltieri s'a întâmplat unu casu analogu cu casul din Aradu. Unu locotenent de honveđi și doi suboficieri au tăiatu în bucăți, cu ocaziunea unui balu, pe unu cetățen, anume Iosifu Schiff.

—x—

In comisiunea bugetară a dietei austriace, ministrul instrucțiunei D-r. Gautsch a fostu interelat în privința ordonanței d'a se înlătura din bibliotecile școlor cartea »Die Heldenthaten des deutschen Volkes indem Nationalkämpfe gegen Frankreich.« Ministrul a declarat, că în adevęru cartea s'a înlăturat. Pricin la acęsta a datu o pertractare judecătorească în Budweis, unde unu școlar astfelu a fostu fanatisat prin acęstă carte, încatu pe stradă a ofensat pe Maiestatea Sa și a strigat: »Pereat Austria! Vivat Bismarck!«

—x—

Ręspunđęndu Lunu d-lui Iepurescu, d. ministru alu afacerilor străine Pherekide a datu să se înțelegă, că nu va reînoui convenția comercială cu Austro-Ungaria.

—x—

Din Odesa se anunță ęiarului »Daily News,« că s'au făcutu negociațiuni între Rusia și România pentru

libera trecere a armatei ruse pe teritoriul Regatului român în direcțiunea Bulgariei, în casă când eventualitățile cestiunei balcanice, care sunt probabile, s'ar realiza. La Odesa lumea stăruie a crede, că de primă-veră, resboiul va izbucni iarăși în peninsula balcanică.

—x—

Se dice, că trupa română de operete va pleca să dea un număr de reprezentațiuni la Iași, Odessa și Chișinău, sub direcțiunea d-lui Ștefănescu, șeful orchestrei.

—x—

„Liberalul” din Iași publică următoarele două cazuri de viață lungă: Nastasia Ursu din comuna Larga, județul Iași, a încetat din viață avându etatea de 110 ani. Ea s'a născut la 1776. În zilele acestea la spitalul Sf. Spiridon (Iași) a încetat din viață Petrache Tuțu în etate de 120 de ani, muncitor vădăv, fiu al lui Gheorghe și Catinca Tuțu, cari sunt încă în viață și locuiesc în orașul Iași. Ei au durerea să-și înmormânteze copilul la o vârstă atât de înaintată, er acesta nenorocirea de a fi înmormântat de părinții săi la 120 de ani dela nașcerea sa.

—x—

Prințul Grigorie Ipsilante, fiul lui Ipsilante, capul eteriei din 1821, ministrul plenipotențiar al Greciei în Viena, a murit în Paris.

—x—

După o scire a ziarului „Kölnische Zeitung,” câțiva profesori dela universitatea din Marburg s'au înțeles a ține o scrie de conferințe, al căror venit va servi ca stipendiu pentru un an, ce se va da unui Sasu ardeleanu la universitatea din Marburg.

—x—

În Marsilia, cu ocaziunea recrutării, trei frați germani au fost recrutați, unul la cavaleria, altul la infanteria, alu treilea la geniu.

—x—

Poliția din Galați, dice „Românul,” a prinsu pe conductorul postal Popovici, cel care dispăruse cu o sumă de 20,000 franci.

„Acțiunea” părintelui Gurbanu.

Brașov, 23 Februaru.

Sunt vre-o zece zile de când unul din ziarele române de dincoace ni-a insinuat, că organul nostru ar fi aprobatu „acțiunea parlamentară” a părintelui Gurbanu. Părintele Gurbanu e reprezentantul cercului Butenilor din comitatul Aradului, care a vorbitu deunăzile în dieta din Pesta după Sârbii: Sabovlievic și Gyurkovic. A vorbitu cu „multă moderațiune” și a votat pentru d. Trefort.

Și deorece este din nou vorba de o tendințioasă insinuare la adresa noastră, eră nu de o imparțială, obiectivă și clară interpretare, cetitorii noștri nu voru fi surprinși, decă le vom împărtăși, că „Tribuna” din Sibiu e ziarul care a făcut-o, „Tribuna”, care încă nici până aci nu și-a împlinitu datoria de a răspunde la articolul noștri din trecut privitor la atitudinea ei.

N'amă fi mai luat în seamă cele scrise de „Tribuna” în fruntea numărului ei dela 31 Ianuaru stilu vechiu, decă nu ne-ar sosi mereu plângeri dela omeni de bine din Ardelu despre „acțiunea” ce o desvôltă încă și aci unii agenți și acționari interesați ai acestei foi, rătăcindu cu

„liste de aderare” pela casele omenilor, cum rătăceu sufletele vechilor Egipteni, ca să-și ispășescă păcatele.

Dér afară de acesta amă fostu declarat sârbătoresce, că vomu combate cu totă energia purtarea nesinceră și șovăitoare a „Tribunei”, și ce promitemu suntemu dedați a și ține.

Etă ce scrie „Tribuna” în memoratul articulu :

„Gazeta Transilvaniei” aprobă acțiunea parlamentară a părintelui Gurbanu, și decă o aprobă, o aprobăm și noi, ca să putem merge înainte.”

„Ca să putem merge înainte”, să vedem ce amă quisu noi despre părintele Gurbanu. Arătându ce mare bucuria a simțit ministrul președinte Tisza în urma debutului guvernamentelor sârbi, amă scrisu :

„Ceea ce mai lipsea, ca să pôtă d. Tisza slobodi cu efectu racheta, era unu discursu naționalist, care să nu fiă pe placul obștei parlamentare maghiare. Și etă că după câtu timp... se și ridică deputatul Constantin Gurbanu, de care uitasem cu totul că se mai află și el în dietă, și pune cestiunea întrebunțării bugetului instrucțiunei publice.”

„D. Gurbanu este unul din acei deputați români, cari au fostu aleși, în comitatul Aradului, cu concursul fișpanului Tabajdi, declarându că ținu la programa națională din Sibiu. Gurbanu n'a pledat până acum, pe câtu scim, nici odată pentru această programă, și nici acum nu s'a ocupat de ea, dér cu tôte astea a desfășurat înainte dietei nisce adevăruri nimicitoare, arătându că guvernul nu dă nici unu banu pentru instrucțiunea poporului român și că acum ne'pedecă d'a ne mai cultiva chiar și cu banii noștri.” (G. Tr. nr. 23 din 1886.)

Unde se află în aceste rânduri vr'o „aprobare” a „acțiunei” parlamentare a părintelui Gurbanu ?

Calea-valea, decă ni s'ar fi insinuat că amă aprobatu discursul părintelui Gurbanu, asta cel puținu până la unu punctu ôrecare ar fi avut înțelesu, căci adevărurile din discursul părintelui Gurbanu le-amă aprobatu, și decă și șeful de partidă alu d-sale, d. ministru-președinte Tisza, ar fi vorbitu adevăruri, le-amă fi aprobatu și pe acestea. Dér nu putem pricepe, ce n'țelege „Tribuna” sub „acțiune parlamentară” a d-lui Gurbanu, căci noi scim că d-sa a ținutu numai unu discursu parlamentar, și dela discursu până la acțiune e multu.

Decă „Tribuna” a voit să dică prin acțiune parlamentară, că d. Gurbanu a dat, cu intențiune ori fără intențiune — căci acesta noi n'o putem sci — ocaziune d-lui ministru Tisza, ca să facă faimosa sa declarați pentru „întipărirea caracterului maghiar”, atunci trebuia să vorbescă de acțiunea parlamentară a d-lui Tisza, er nu de a părintelui Gurbanu. Ori pôte că cei dela „Tribuna” voru fi sciindu ceva ce noi nu scim, mai ales că se laudă, că „ei sci înainte” totu ce are să se întempe „în cercurile hotărîtore” din Budapesta ? Atunci se cădea să lămurescă „acțiunea” ce se pregătesce, pôte, cu d. Gurbanu în frunte, er nu să ne insinue, că amă aprobatu ceva, de ceea ce noi n'avem cunoscință.

Ce'i dreptu, noi ca omeni pățiti amă înce-

putu să simțim, că ceva să lucră pe după culise, că s'a pornit o „acțiune,” cu scopu d'arătuna programa conferinței dela Sibiu, cu care programă de altminte nu s'a sfîtitu nici părintele Gurbanu a se înrola în partidul d-lui Tisza. Ori dora vrea d-sa să formeze unu nou partid hermafrodit, în vorbe și programe naționalu, er în fapte guvernamentalu, „ca să putem merge înainte ?”

Avându informațiuni așa de exacte — cum pretind ei — despre tôte, gentili dela „Tribuna,” ca să pôtă și ei merge înainte cu părintele Gurbanu, urmărescu o politică forțe practică, căci cu o lovitură vreu să omore două musce: enteu voescu să amăgescă pe aceia, dela cari pretind că și primescu inspirațiunile, asupra atitudinei „Gazetei Transilvaniei,” alu doilea vreu să-i amăgescă asupra atitudinei „Tribunei,” făcându-i să credă, că ea numai de aceea aprobă „acțiunea parlamentară” a părintelui Gurbanu, fiindu că o „aprobă” și „Gazeta.”

„Tribuna” îi ardă călcăele d'a merge înainte. Ei bine, mergă cum o împingă „inspirațiunile” ce și-le primesce, dér când agenții ei agită în secretu, în tôte țera, în contra „Gazetei Transilvaniei,” pricinind desbinări între Români, atunci ce noimă mai are să vină ea cu atâta cutezanță și cu atâta fariseism și să declare, că ea merge după „Gazeta” și că aprobă numai ceea ce aprobă „Gazeta” ? Ba dice mai multu : că „decă n'ar fi voitdu „Gazeta” cu nici unu preț să mergă cu „Tribuna”, merge „Tribuna” cu „Gazeta” („Tribuna” Nr. 17 din 1886).

Cum se caracterizează între omeni cinstiți faptul, că cineva insinuă altuia unu neadeveru, ca să pôtă dice, că lucră în armonia cu el ?

Discursul d-lui V. Babeșu dela 6 Februaru a. c.

(Urmare și fine.)

Intreabă on. d. ministru-președinte, să-i arătăm unde va o țera în lume, unde pentru naționalități s'ar face mai mult, ca aci la noi. I voiu cita casur de totu aprôpe de noi, i voiu arăta litoralul dela Fiume. Afirmă, dovedescă on. guvern, că de 18—20 an încôce Ungaria a făcutu pentru tôte naționalitățile sale atâta, câtu a făcut și face pentru mitelul Fiume, pentru 200a de Italiani, căroru mai mare grije le pôtă în tôte privințe decât milionelor de Români, Sârbi etc. Dar afară de acesta, ore Croato-Slavonii nu aparțin statului nostru ? Cum putem da acelora pentru scopurile lor de cultură națională pe fiecare anu milioane, de ce n'amă put face acesta într'o măsură ôrecare și pentru Români ? I mi strigați că aceia își au autonomia lor propriă. Dar cum o au ? O au, căci legislațiunea d-vôstră a găsit cu cale a li-o recunosc. Ei, de ce nu recunosc și a Transilvaniei ? (Strigări energice : „Transilvania nu există ! Acolo este Ungaria.”) Dar — domnilor, eu țin că naționalitatea română puteți s'o sprijiniți și fără de a i acorda vr'o specială autonomie, numi să voiți !

Este o doctrină cu totul nouă la noi, că în principu recunosc drepturi naționale, în fapt însă le denegați. I mi place și aprobă, că guvernul maghiar susține și propagă limba sa națională ; dar v'o spun aci limpede, că eu, decă aș fi născut maghiar, nici de cum nu m'aș învoi, nici când n'aș face-o ca să mi ridicu cultura, să mi propagu limba, cu banii altora.

Eu nu aș sci să mi impac cu această procedere mândria maghiară, firesce și mai puținu aș sci să impac această mândria cu denegarea mijlocelor de cultură pentru celelalte popore ale țerii.

Mai aduce on. d. ministru-președinte, că pretutin-

FOILETONU.

Pigmalionu.

Pigmalionu, regele Tirului, fu fiul lui Matgen, seu Matanu după cum spune istoria, seu fiul lui Belus, după cum dice Didona cătră Enea, în Eneida lui Virgiliu. După mórtea părintelui seu, Pigmalion și sora sa Didona, sub tutela unchiului lor Sicheu, marele preot al lui Baalu și al lui Melcart, și care era în acelașu timp și soțu alu Didonei, domniră împreună câtu timp asupra Tirului și Sidonului, adică asupra litoralului Asiei Minore, cunoscut în vechime sub numele de Fenicia, în Bibliă, țera Canaanului.

După datele istoricului Sanchuniaton Fenicianu după cele culese de logografii și istoricii Greci din tradițiunile populațiunilor din Asia Minoră, Virgiliu însemnă în cartea primă a epopeei sale o parte din viața lui Pigmalion, erolu în tragedia în cinci acte pe care cu frumos și recunoscutu succes Teatrul Naționalu o dede în prima reprezentațiune, Marți sera, publicului bucursean.

Pigmalion, spune legenda și istoria, precum și fericitul autor alu tragediei de Marți sera, d. colonel Bengescu, Pigmalion, indată ce eși de sub tutela lui Sicheu, să arată pe dintregul ce avea să fiă, adică unu

felu de Nerone fenicianu, care lua înainte lui Nerone imperatorul Romei, cu vr'o 881 de ani, — de ore ce acțiunea tragediei d-lui Bengescu se petrece cam acum 2713 ani.

Pigmalion a omorit pe tutorul seu, adică pe cumnatul seu Sicheu, er Didona, urmată de sora sa Anna și de vr'o câțiva Feniciani, a fugit din Tir și s'a dus să fundeze Cartaginea pe còstele mediterane ale Africei vechi. Pigmalion, orbitu de pofirea-i nemărginită de bani, a pusu tesaurile lui Sicheu pe lângă acelea ale regilor Fenicii și strînge mereu prin crime, nedreptăți și omoruri. Tofa, soția lui, Fadael și Baleazar copii lui, sunt nenorociți din cauza aștei fir a stăpânului lor, și cu atâtu mai multu nefericiți, cu câtu regele se lasă, nu totdeuna — căci pofta blestemată a banului întunecă în elu orice sentimentu — dér destul de desu a fi dominat de o curtezană, șirătă, prefăcută și primejdiosă, Astarbea, favorita... iubita lui.

Iubirea lui Pigmalion, acesele lui de spaimă, de sgârcenă și de furioșe și copilărescu bănueli au ostenit și desperat pe Astarbea. Favoră și trecerea de car se bucură la curtea înverșunatului tiranu potu fi într'o clipă perdute pentru vecinicia, er ea, puternica favorită, dată morței într'unu minutu. Șapoi, Astarbea iubesc și iubescă cu aceea neînfrănată pasiune a femeii perdute, care vedându-și cu nepăsare trupul, își infige în

inimă cu neintrecută putere junghiulu iubirei pentru unu om, care adesea ori nici nu merită să se scalde în oceanul amorului de curtezană. Acestu om, iubit cu amoru de curtezană, de Astarbea, este Ioazar. Pentru elu, Astarbea își pune viața în joc în fiecă momentu ; pentru iubirea ce simte că o înalță la vederea lui Joazar, Astarbea înfruntă și dobora pe Regina Tofa, împinge pe rege a-și blăstema copii, se vinde la primul venit și în speciă lui Malachon, pe care flă omora, — și în mijlocul acestor nelegiuiri, a căroru privire și consciință ar trebui s'o trăsescă, Astarbea rămâne în picioare, nebiruită, invulnerabilă, căci zăua care o apară și care o înfașă e iubirea ce a jurat lui Joazar, palidului Joazar.

Pentru elu și numai pentru elu Astarbea ne spune în actul întâu că va face totul ; nimic nu o va reține ; Astarbea ne spune și ne lasă să înțelegem, că va înfrunta totul. Va începe prin a dărma pe regina și pe fi ei, și în urmă va dărma pe odiosul tiranu, pe Pigmalion. Ocaziunea i se presintă priincioasă. Malachon, unul din Fenicianii fugiți spre sora apune cu Didona, vine trămisu cu solia la Tir să cêră lui Pigmalionu averile răpite dela Sicheu, soțulu Didonei. Pe acestu ténêr, Astarbea îl îmbătase odinioara cu vrajele iubirei ; vederea ei l'amețescă din nou ; elu îi spune totul și îi descopere gândurile Didonei, Acțiunea tra-

Oursulă la bursa de Viena

din 23 Februarie st. n. 1886

Table with financial data for the Vienna stock exchange, including bond yields and exchange rates.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 8 Februarie, st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest stock exchange, listing various securities and their prices.

Advertisement for LE HOUBLON cigars, featuring the brand name in large letters and descriptive text.

„Albina Institutul” de credit și economii în Sibiu.

(2-3)

CONVOCARE

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „Albina” se invită prin această, în vîrtețea §-lui 20 al statutelor societății la a XIII. adunare generală ordinară care se va ține la Sibiu în 30 Martie 1886.

Obiectele:

- 1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1885 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de bine-facere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Propunerea din partea direcțiunii referitoare la pensionarea văduvei și orfanilor rămași după fostul director executiv Visarion Roman.
6. Alegerea alor doi membri în consiliul de Direcțiune în locul acelor doi, al căror mandat a expirat în sensul §-lui 36 din statut și substituirea definitivă prin alegere alor doi membri totu în consiliu de Direcțiune cari au demisionat dela ultima adunare generală în coce (§. 37).

Domnii acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statutele societății voescă a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți sunt rugați a-și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventualu dovețile de plenipotență celu multu până Sămbătă la 27 Martie st. n. 6 ore p. m.

Sibiu) 18 Februarie 1886. Direcțiunea institutului.

(2-3)

Anunțiu.

Societatea de împrumut și păstrare „Aurora” din Năsăud va ținea adunare generală în Năsăud la 28 Martie st. n. 10 ore a m. în edificiul scōlei normale.

Obiectele.

- 1. Raportul directorului, casarului și comisiunei censurătoare.
2. Alegerea directorului, casarului, controlorului și secretarului, apoi a doi membri de consiliu și a comisiunei censurătoare pe basa statului.
3. Pertractarea propunerilor relativu la modificarea statutelor eventualu reformarea societății în acționarie și desbaterea proiectului de statut în privința această.
4. Pertractarea altor propunerii de interesu pentru societate.

Năsăud, la 6 Februarie 1886. Consiliu administr.

AVISU.

Subsemnatulă recomandă on. p. t. publicu carne prospetă și eftină: de Vită à 34 er. K. — de Porcū à 34 er. K.

Nicolae Orgidan în brândărie, alături cu birtulă: „Gaura dulce” (Nr. 231).

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table showing train schedules for various routes including Predeal-Budapesta, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapesta-Arad-Teiuș. Columns include station names and train types.

Nota: Orele de noapte sunt cele dintre liniile grōse.

Tipografia ALEXI Brașov.